

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/65/2017
Identifikačné číslo spisu: 5113238222
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5113238222.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Automation & Business, s.r.o., so sídlom Krajinská cesta 2954/32, 921 01 Piešťany, IČO: 47 062 118, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Michalom Mudrákom, advokátom, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava 3, proti žalovanému: Baudes, s.r.o., so sídlom Kamenná cesta 3, 010 88 Žilina, IČO: 47 034 343, v konaní o zaplatenie sumy 10.000,- Eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. decembra 2015, č. k. 14Cob/141/2015-97, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 27.06.2014, č. k. 19Cb/82/2014-49 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10.000,- Eur spolu s 5,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 10.000,- Eur od 16.09.2013 až do zaplatenia a priamo na účet právneho zástupcu žalobcu nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 600,- Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 668,04 Eur, všetko do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenu súdu dňa 13.11.2013, si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 10.000,- Eur s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 10.000,- Eur od 16.09.2013 do zaplatenia a trov konania. Žalobca uviedol, že spoločnosť NEW LIFE s.r.o., so sídlom Vojtaššákova 635/40, 027 44 Tvrdošín, IČO: 44 170 866 (ďalej aj len „NEW LIFE s.r.o.“) uzatvorila so žalovaným zmluvu o sprostredkovaní úverovej zmluvy s bankou na sumu 800.000,- Eur. Na základe tejto zmluvy poskytla spoločnosť NEW LIFE s.r.o. žalovanému aj ďalšie konzultačné služby. Za všetky služby podľa tejto zmluvy si zmluvné strany dohodli províziu vo výške 10 % zo sumy úveru. Žalovaný zaplatil preddavok 16.000,- Eur. Spoločnosť NEW LIFE s.r.o. zabezpečila pre žalovaného požadovaný úver v Tatra banke, a.s., ale uzatvorenie Úverovej zmluvy záviselo na súčinnosti žalovaného, ktorý mal doložiť ručiteľa úveru a podpis zmluvy. Bez vysvetlenia prestal žalovaný so spoločnosťou NEW LIFE s.r.o. komunikovať, na základe čoho spoločnosť NEW

LIFE s.r.o. podľa článku III. bod 8 Zmluvy o sprostredkovaní uplatnila províziu vo výške 10 % zo sumy úveru, teda 80.000,- Eur, zníženú o zaplatený preddavok 16.000 Eur, ktorú v sume 64.000,- Eur vyúčtovala faktúrou č. 3/09/2013 splatnou 15.09.2013. Žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok od postupcu NEW LIFE s.r.o. /Zmluva o postúpení pohľadávok z 29.10.2013/. V konaní žalobca uplatnil právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 10.000,- Eur spolu s úrokom z omeškania, tak ako vyplýva zo žalobného petitu.

3. S poukazom na § 114 ods. 3, 4, 5 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), § 153b ods. 2 písm. b), ods. 3 O. s. p., § 157 ods. 4 O. s. p., § 642 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 644, § 263 ods. 1 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), okresný súd vydal vo veci rozsudok pre zmeškanie (ďalej aj „kontumačný rozsudok“), ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

4. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca skutkovými tvrdeniami vymedzil predmet konania ako právo na zaplatenie provízie na základe Zmluvy o sprostredkovaní a ako právo na zaplatenie úroku z omeškania za oneskorenú úhradu tejto provízie. Tvrdil, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok. O takto vymedzenom predmete konania, bolo podľa okresného súdu možné za splnenia zákonných podmienok rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie.

5. Žalobcom tvrdený skutkový stav na základe oboznámenia sa s obsahom príloh žaloby, a to najmä s dojednaním podľa článku III. bod 8 Zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 25.04.2013 a Zmluvy o postúpení pohľadávky z 29.10.2013 a Oznámenia o postúpení pohľadávky z 29.10.2013, vyhodnotil okresný súd ako nesporný. Právo na zaplatenie sumy 10.000,- Eur bolo žalobcovi priznané ako právo na zaplatenie provízie na základe Zmluvy o sprostredkovaní podľa § 642, § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Právo na zaplatenie úroku z omeškania bolo žalobcovi priznané ako právo na zaplatenie sankcie za oneskorenú úhradu peňažného záväzku podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa výsledku konania, za aplikácie ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a § 149 ods. 1 O. s. p.

6. Na odvolanie žalovaného, Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 22.12.2015, č. k. 14Cob/141/2015-97, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Odvolací súd s poukazom na § 201 veta prvá a § 202 ods. 1 O. s. p. uviedol, že v prípade rozsudku pre zmeškanie, je možné podať odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktorý dôvod uvádzal žalovaný.

8. Krajský súd v Žiline dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z neúplného a tým nesprávneho právneho posúdenia veci. Okresný súd vo vzťahu k posúdeniu uplatneného nároku žalobcu, podľa odvolacieho súdu síce čiastočne správne aplikoval a interpretoval právne normy citované v odôvodnení svojho kontumačného rozsudku, avšak základom uplatneného nároku tak v skutkovej rovine, ako aj v rovine právneho posúdenia, bol predovšetkým článok III ods. 8 doloženej Sprostredkovateľskej zmluvy, Zmluvy o poskytnutí služby a poradenstva zo dňa 25.04.2013 medzi žalovaným ako záujemcom a spoločnosťou NEW LIFE, s.r.o., ako sprostredkovateľom, ktorý podľa krajského súdu, okresný súd právne nevyložil.

9. Odvolací súd mal za to, že prvoinštančný súd len konštatoval, že právo na zaplatenie sumy 10.000,- Eur bolo žalobcovi priznané ako právo na zaplatenie provízie na základe Zmluvy o sprostredkovaní podľa § 642, § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Krajský súd zdôraznil, že o provízii ako odmene, odplate za činnosť sprostredkovateľa však pojednáva čl. III ods. 1 zmluvy. Článok III ods. 8 zmluvy vzhľadom na jeho znenie naproti tomu podľa odvolacieho súdu vykazuje znaky sankcie voči záujemcovi, ak „...z akýchkoľvek dôvodov prestane mať záujem o

podpísanie úverovej zmluvy a nebude o tom včas, t. j. min. 14 kalendárnych dní písomne informovať Sprostredkovateľa“. Preto podľa odvolacieho súdu, z tohto hľadiska okresný súd uvedené zmluvné ustanovenie neskúmal a neaplikoval ani § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, § 300 a nasl. Obchodného zákonníka.

10. Bez právneho posúdenia doloženej sprostredkovateľskej zmluvy i z hľadiska možného výkladu dotknutého čl. III bod 8 v zmysle uvedenej právnej úpravy, podľa krajského súdu nedošlo k úplnému, teda dostatočnému a tým správne právne posúdeniu veci samej, z ktorého dôvodu je prvoinštančné rozhodnutie predčasné.

11. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru o prípustnosti podaného odvolania žalovaného v zmysle § 202 ods. 1 O. s. p., pričom boli naplnené dôvody pre zrušenie kontumačného rozsudku a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v zmysle § 221 ods. 1 písm. h), ods. 2 O. s. p.

12. Pre úplnosť odvolací súd uviedol, že pri svojom rozhodovaní nemohol prihliadať na nové skutočnosti a nové dôkazy uvádzané a doložené žalovaným až v rámci podaného odvolania (č. l. 59-62 spisu), vzhľadom na splnenú procesnú poučovaciu povinnosť okresného súdu podľa § 120 ods. 4 O. s. p. (č. l. 34-35 spisu) a za situácie nepreukázania splnenia niektorého z dôvodov taxatívne stanovených v § 205a ods. 1 O. s. p.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (poznámka dovolacieho súdu, dovolateľ nesprávne uviedol § 237 ods. 1 písm. h/ O. s. p.) a tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení celej veci (§ 241 ods. 1 písm. c/ O. s. p.).

14. Dovolateľ poukázal na to, že odvolací súd v napadnutom uznesení uplatnil úplne novú argumentáciu, a to že čl. III ods. 8 Sprostredkovateľskej zmluvy by sa mal vyhodnotiť podľa § 300 Obchodného zákonníka ako zmluvná pokuta. Žalobca zdôraznil, že takéto ustanovenie, ako ani argumentácia, neboli použité v žalobe, ani v rozsudku súdu prvej inštancie a nepoužil ho ani žalovaný vo svojom odvolaní. Prvýkrát bolo uvedené ustanovenie použité v napadnutom uznesení, pričom odvolací súd neumožnil žalobcovi sa k tejto zmenenej situácii vyjadriť.

15. Podľa dovolateľa zároveň odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoj záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Žalobca má za to, že odvolací súd žiadnym spôsobom neuviedol, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav, z ktorého dôvodu nie je možné zistiť, akým spôsobom dospel odvolací súd k svojmu záveru. Žalobca dodal, že v odvolacom konaní bol napadnutý rozsudok pre zmeškanie, ktorý možno napadnúť iba argumentáciou o nesprávnom právnom posúdení súdom prvej inštancie. Z tohto dôvodu, nebol podľa žalobcu odvolací súd oprávnený zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie.

16. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu taktiež podľa žalobcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. So záverom odvolacieho súdu o zmluvnej pokute, žalobca nesúhlasí. Má za to, že ide o štandardné ustanovenie sprostredkovateľských a obdobných zmlúv, kde si zmluvné strany dojednali osobitný režim provízie. Žalobca ďalej zdôraznil, že žiaden právny predpis nezakazuje dohodnúť si províziu aj pre iné alternatívy vývoja zmluvného vzťahu. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na § 646 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie províziu nezaraďuje medzi sankcie, ale medzi osobitné podmienky vzniku nároku na províziu. Žalobca uviedol, že vykonával svoju činnosť a žalovaný mohol vzájomné plnenie získať, avšak takéto plnenie vlastným konaním odmietol.

17. Preto má žalobca za to, že súd prvej inštancie skutkový stav zistil riadne v súlade s § 153b ods. 3 O. s. p., z ktorého dôvodu žiada, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zmenil tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdí a žalobcovi prizná náhradu trov konania. Prípadne žalobca navrhuje, aby bolo napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie.

18. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

20. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

21. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

22. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

23. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

24. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 239 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

25. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

26. Žalobca procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo.

27. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky najskôr osobitne zamerl, či žalobcovi bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní.

28. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich

ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

29. Podľa § 213 ods. 2 O. s. p., ak je odvolací súd toho názoru, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce, vyzve účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

30. Účelom tohto zákonného ustanovenia, je predovšetkým zabrániť vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Ako sa uvádza v dôvodovej správe k zákonu č. 384/2008 Z. z., ktorým bolo uvedené ustanovenie zavedené do O. s. p., účastník bude mať možnosť vyjadriť sa k niektorej aplikácii doposiaľ nepoužitého ustanovenia, resp. inštitútu na zistený skutkový stav. Ustanovenie posilňuje právo na spravodlivý proces tým, že účastník bude môcť až po samotné rozhodnutie argumentovať a predvídať možné rozhodnutie súdu.

31. Výzva odvolacieho súdu je plnením osobitného druhu tzv. manudukčnej povinnosti opravného súdu. Podstatou tejto poučovacej povinnosti je zabrániť odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom a teda zabezpečiť riadny prístup k spravodlivému procesu aj po podaní odvolania. Ustanovenie právneho predpisu je pre vec rozhodujúce vtedy, keď odvolací súd mieni toto ustanovenie urobiť právnym základom pre rozhodnutie vo veci samej.

32. Dovolací súd v tejto súvislosti dodáva, že prekvapivým je také rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ktoré je „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než rozhodnutie súdu prvej inštancie. Ide o rozhodnutie z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie „nečakane“ založené nepredvídateľne na iných (nových dôvodoch), než na ktorých založil svoje rozhodnutie prvoinštančný súd, pričom strana sporu v danej procesnej situácii nemala možnosť namietat' správnosť „nového“ právneho záveru zaujatého až v odvolacom konaní.

33. Procesný postup odvolacieho súdu, ktorý napadnutým uznesením zrušil rozsudok súdu prvej inštancie však v dôsledku vyššie uvedených okolností, nevykazuje vady konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Podľa dovolacieho súdu (kasačné, procesné) uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení (Zbierka stanovísk NS a súdov SR č. 3/2017, rozhodnutie č. 19). Uvedeným postupom tak nemohol odvolací súd dovolateľovi odňať možnosť konať pred súdom, pretože napadnutým rozhodnutím zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové konanie.

34. V novom konaní, resp. po vrátení veci odvolacím súdom, sa bude môcť žalobca pred súdom prvej inštancie vyjadriť k ustanoveniu, na ktorého aplikáciu poukázal odvolací súd. Rovnako sa v konaní pred súdom prvej inštancie, bude môcť žalobca vyjadriť aj k čl. III ods. 8 Zmluvy o sprostredkovaní, ktorý článok vyhodnotil odvolací súd, vzhľadom na jeho znenie, za článok vykazujúci znaky sankcie voči záujemcovi.

35. Dovolací súd zdôrazňuje, že splnenie tzv. manudukčnej povinnosti odvolacieho súdu, je potrebné dôsledne aplikovať v prípade, kedy odvolací súd mieni ním uvedené ustanovenie urobiť právnym základom pre rozhodnutie vo veci samej (bod 31 tohto rozhodnutia). Napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu nie je rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a o veci samej bude rozhodovať súd prvej inštancie v ostatnom konaní. Z procesného hľadiska, preto žalobca nemôže byť negatívne dotknutý ním namietaným postupom odvolacieho súdu.

36. Pokiaľ dovolateľ namietal nedostatky odôvodnenia dovolaním napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo

strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O. s. p.) a vzťahuje sa primerane aj na uznesenie (§ 167 ods. 2 O. s. p.). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

37. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Námietka nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia, preto nie je dôvodná.

38. Dovolateľ v dovolaní napokon uviedol, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K tejto námietke dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanom spore nejde.

39. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalobcu proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. Dovolací súd sa pritom nezaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

40. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods.3 veta druhá C. s. p.) O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods.2 C. s. p.).

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.